

Leven vanuit de kracht van een droom

Zoeken

Geloof in God laat zich moeilijk in woorden uitdrukken. God, de onnoembare, de ongrijpbare is misschien het beste uit te drukken in woorden als 'ik zal er zijn' of misschien als 'ik heb jou voor ogen'. Geen woord is toereikend. We zouden wel willen *weten*, maar het blijft als het zoeken naar een geheim. Misschien wel hét geheim van het leven.

Gelukkig staan we niet helemaal met lege handen. We beschikken over symbolen en verhalen die houvast bieden.

Bijvoorbeeld het licht van de paaskaars. Dat kleine lichtje als symbool van Gods aanwezigheid. Als bemoediging dat er aan het eind van iedere 'nacht' licht zal zijn, hoe dan ook! Een ander belangrijk symbool is de zegen, die je ontvangt als teken dat 'jij er mag zijn', wie je ook bent. En dat jij er mag zijn voor de ander, wie dat ook is.

'Niemand weet wat leven is, alleen dat het gegeven is en dat van dit geheimenis, God het begin en einde is.'

Vertrouwen

Vertrouwen halen we uit de verhalen van de Bijbel. Verhalen in het eerste testament tonen ons een God die mensen bevrijdt uit slavernij, onderdrukking en eigenbelang en die hen aanzet tot het doen van gerechtigheid. Zodat de wereld werkelijk bewoonbaar wordt voor iedereen.

Die bevrijdende boodschap krijgt in het tweede testament handen en voeten in de figuur van Jezus. Een geweldige vent, die keer op keer opkomt voor de verschoppeling die buitengesloten is en niet mee telt. In zijn woorden en daden maakt hij duidelijk dat God onvoorwaardelijk voor mensen kiest. Hij is de bevrijdende boodschap in levenden lijve. Die oude verhalen over Jezus Christus inspireren ons tot denken én doen.

*De taal van de Bijbel, het Hebreeuws, kent voor woord en daad slechts één woord: *dabar*. Woorden en daden zijn daardoor onlosmakelijk met elkaar verbonden.*

Woorden en daden

Binnen onze kerkgemeenschap komt dat tot uitdrukking in een zorgzame, dienstbare omgang met elkaar. Wij zien het als een uitdaging om verbinding te zoeken met elkaar ondanks verschillen in opvattingen, zowel binnen als buiten de eigen kring.

We zouden die bevrijdende boodschap uit de Bijbel willen waarmaken; een betere wereld voor iedereen. Natuurlijk voelen wij ons te klein om die droom te realiseren; maar zelfs de langste wandeling bestaat uit kleine stappen. En juist ons geloof in die (bevrijdende) God, laat ons dromen over een betere wereld en bemoedigt ons om in actie te komen. Op welke manier dan ook, dichtbij in de eigen kerk, het dorp of verder weg. Om zo het licht brandend te houden en het duister voor de ander te verdrijven. In het vaste vertrouwen dat je er nooit alleen voor staat, maar dat je gedragen wordt door God en door elkaar.

Als een droom, die sterk maakt en leidt tot dankbaar ontvangen en royaal delen.